

TEZA:

Obwiniony radca prawny, składając oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania w Sądzie Rejonowym, wskazując swoje wierzytelności pominął wierzytelność, która mu przysługiwała na podstawie postanowienia Sadu Rejonowego w wysokości 5.096,77 złotych za pełnienie funkcji tymczasowego nadzorcy sądowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w wyniku czego Sąd Rejonowy Wydział Wykonawczy umorzył grzywnę w wysokości 10.000 złotych nałożoną na Obwinionego, opierając się na niepełnym oświadczeniu. Za ten delikt dyscyplinarny adekwatna była kara pieniężną w wysokości 3900 zł.

WO -118/22**ORZECZENIE****z dnia 17 października 2022 r.****Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał

Sędziowie: S WSD Paweł Libertowski

S WSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Wacława Góreckiego po rozpoznaniu w dniu 17 października 2022 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego P. M. wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych, obwinionego o to że:

1. w dniu 21 października 2020 roku, składając oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania w Sądzie Rejonowym, wskazując swoje wierzytelności pominął wierzytelność, która mu przysługiwała na podstawie postanowienia Sadu Rejonowego VI Wydział Gospodarczy w wysokości 5.096,77 złotych za pełnienie funkcji tymczasowego nadzorcy sądowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w wyniku czego Sąd Rejonowy XII Wydział Wykonawczy umorzył w dniu 20 listopada 2020 roku opierając się na niepełnym oświadczeniu grzywnę w wysokości 10.000 złotych nałożoną na P. M. w sprawie o sygn. akt VI

GUp 12/18, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 roku (Dz.U. 2020 poz. 75 ze zm.) w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

2. w dniu 11 sierpnia 2021 roku, nie stawiał się na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego na przesłuchanie w charakterze świadka w sprawie dyscyplinarnej wszczętej z zawiadomienia Prezesa Sądu Rejonowego, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 roku (Dz.U. 2020 poz. 75 ze zm.) w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

na skutek odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt: D 56/21 ►

orzeka:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt: D 56/21;
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19 kwietnia 2021 roku Prezes Sądu Rejonowego („pokrzywdzony”) zawiadomił Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych o możliwości nieprawidłowego wykonywania obowiązków zawodowych przez r. pr. P. M. („obwiniony”) i popełnienie w ten sposób przewinienia dyscyplinarnego.

Orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2021 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (dalej: OSD) uznał obwinionego winnego tego, że:

1.

w dniu 21 października 2020 roku, składając oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania w Sądzie Rejonowym, wskazując swoje wierzytelności pominął

wierzytelność, która mu przysługiwała na podstawie postanowienia Sadu Rejonowego VI Wydział Gospodarczy w wysokości 5.096,77 złotych za pełnienie funkcji tymczasowego nadzorca sądowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w wyniku czego Sąd Rejonowy XII Wydział Wykonawczy umorzył w dniu 20 listopada 2020 roku opierając się na niepełnym oświadczeniu grzywnę w wysokości 10.000 złotych nałożoną na P. M. w sprawie o sygn. akt VI GUp 12/18

tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 roku (Dz.U. 2020 poz. 75 ze zm.) w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czyn orzekł karę pieniężną 3900 zł.

2.

w dniu 11 sierpnia 2021 roku, nie stawił się na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego na przesłuchanie w charakterze świadka w sprawie dyscyplinarnej wszczętej z zawiadomienia Prezesa Sądu Rejonowego

tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 roku (Dz.U. 2020 poz. 75 ze zm.) w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, i za ten czyn orzekł karę upomnienia.

Nadto OSD obciążył obwinionego kosztami postępowania w I instancji w kwocie 1.500 złotych

Od powyższego orzeczenia w całości w ustawowym terminie odwołanie złożył Minister Sprawiedliwości, na niekorzyść obwinionego co do orzeczenia o karze, zarzucając orzeczeniu OSD:

- obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 651 ust. 2 ustawy o radcach prawnych poprzez orzeczenie kary łącznej w postaci kary pieniężnej w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., tj. w kwocie 3900 zł wbrew zakazowi wyrażonemu *expressis verbis* w przepisie art. 651 ust. 2 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych, który stanowi, że kara upomnienia nie podlega łączeniu z karą pieniężną.

Minister Sprawiedliwości wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej orzeczenia kary łącznej.

Zarządzeniem z dnia 19 kwietnia 2022 r. Przewodniczącego Okręgowego Sądu

Dyscyplinarnego OIRP wskazał, iż w związku z oczywistą omyłką i doręczeniem stronom odpisu orzeczenia z dnia 20.12.2021 r. w sprawie D 56/21 zawierającą błędną treść rozstrzygnięcia, ponownie doręczył odpisy ww. orzeczenia wraz z uzasadnieniem stronom postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje uwzględnianiu.

W myśl art. 437 § 1 k.p.k. po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części. Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. sąd odwoławczy zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty, lub uchyla je i umarza postępowanie; w innych wypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k. p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

W niniejszej sprawie zgodzić się należy z Ministrem Sprawiedliwości, iż kara upomnienia nie podlega łączeniu z karą pieniężną (art. 651 ust. 2 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych), aczkolwiek w niniejszej sprawie w orzeczeniu z dnia 20 grudnia 2021 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarnego OIRP nie ma orzeczonej kary łącznej. Wobec powyższego nie ma błędu w zaskarżonym orzeczeniu.

Z powyżej opisanych powodów Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł podstaw do zmiany bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia i dlatego utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie. Należy jednakże zauważyć, iż odwołanie Ministra Sprawiedliwości było spowodowane błędem po stronie OIRP tj. doręczeniu Ministrowi Sprawiedliwości błędnego dokumentu (braku doręczenia rzeczywistego orzeczenia które zapadło w sprawie) -doręczeniu odpisu orzeczenia z dnia 20.12.2021 r. w sprawie D 56/21 zawierającą błędną treść rozstrzygnięcia (nastąpiła rozbieżność między zapadłym orzeczeniem a sporządzonym i doręczonym odpisem stronom).

Wobec powyższego należy na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 oraz §3 ust. 2 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 roku nr 86/IX/2015 w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego kosztami postępowania odwoławczego w wysokości 1.800 złotych, obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych stosując zakreslony przez wskazaną uchwałę wymiar zryczałtowanych kosztów (od 1.000 zł do 3.000 zł).

Tym samym, orzeczono jak w sentencji.